

Syyrin Sanomat *2022*

Nuuksion näköalatasanteen maisemia. Kuva: Ulla Vesander.

SISÄLLYS

TOIMITTAJALTA.....	3
HYVÄT SUKULAISET.....	4
SUKUSEURAN RETKI NUUKSIOON, SUOMEN LUONTOKESKUS HALTIAAN	6
MITEN MATILDA IHAMUOTILAN MUISTOSÄÄTIÖ TOIMII?.....	8
PITÄÄKÖ PUKIN POKKA? Joulumuistoja Liedosta Pekkolan kylän Pakulasta.....	10
KUULUMISIA.....	12
FRIDHEM - RAUHAN TYYSSIJA.....	14
MATILDA IHAMUOTILAN MUISTOSÄÄTIÖN MYÖNTÄMÄT APURAHAT.....	17
SUKUSEURAN JOHTOKUNTA 2022.....	18

TOIMITTAJALTA

Hyvä lukija,

Tervehdys toimittajalta! Nyt on taas se aika vuodesta, kun ilmestyy Syyrin Sanomat. Korona on hellittänyt, mutta sota varjostaa arkeamme. Suomalaisten keskuudessa on käsinkosketeltavaa syvää kiitollisuutta siitä mitä meillä on - itsenäisyytemme. Mennyt vuosi on tuonut kiitollisuuden lisäksi myös iloa seuratessani uutta perheenjäsentämme, joka valloittaa meidät päivittäin lähes hampaattomalla hymyllään ja nappisilmillään.

Korona on selätetty, ja kesällä järjestettiin pitkästä ajasta retki, joka pidettiin Nuuksiossa. **Tavataan ensi syksynä lauantaina 7.10.2023 Syyrin sukuseuran kokouksen merkeissä Turussa, Tuorlan kulttuurimaisemissa.** Tuorla valikoitui sen perusteella, että Frans Ihamuotila kuulopuheiden mukaan harkitsi vakavasti Tuorlan ostoa Artturi-veljelleen ennen kuin veljekset päätyivät Histaan. Aloitetaan tapaaminen klo 12 yhteisellä ruokailulla, jonka aikana opas kertoo meille lyhyesti paikan historiasta. Tarjolla on talon syysmenu. Ruokailun jälkeen pidetään kokous. Päivä päättyy Tuorlan observatorioon, jonka omistaa nykyään Väisälän avaruuspuisto. Observatorion elokuva kestää puolisen tuntia, jonka jälkeen voi vielä osallistua esittelykierrokselle. Observatorioon on esteetön kulku, mutta näyttelyn tilat eivät ole esteettömiä. Omavastuuosuus on aikuisilta 20 euroa ja alle 12-vuotiaat pääsevät ilmaiseksi. **Sitovat ilmoittautumiset ja erikoisruokavaliot tulee ilmoittaa 27.9. 2023 loppuun mennessä.**

Kiitän lämpimästi lehteen kirjoittaneita sukulaisia.

Hyviä lukuhetkiä ja rauhallista joulunaikaa!

Syyrin Sanomien toimittaja,

Sini Fabre

HYVÄT SUKULAISET,

Tänä vuonna saamme valkoisen joulun mutta sitä varjostaa Ukrainan sota. Sodan vaikutukset heijastuvat jokaisen arkeen. Sähköenergiasta on pulaa ja meidän kaikkien on varauduttava mahdollisiin sähkökatkoihin ja sähkönsäästöön. Inflaatio on nostanut elinkustannuksia. Ruuan hintojen nousu näkyy kotitalouksien kustannuksissa ja leipäjonot kasvavat. Jouluna on hyvä muistaa vähäosaisia ja yksinäisiä. Kaikilla ei ole asiat yhtä hyvin kuin monella meistä.

Jäin eläkkeelle 1.6. Olen viettänyt paljon aikaa kesämökillä Joutsassa ja mietiskellyt mennyttä ja tulevaa elämää. Ei enää sunnuntai-illan ahdistusta tai herätyskellon pärinää. Kesäaamut olivat päivän parasta aikaa, linnut lauloivat, oli tyyntä ja sai nauttia kahvin ulkona, eikä tarvinnut katsella kelloa ja miettiä, milloin pitää lähteä töihin. Mielestäni Tove Jansson kiteyttää hyvin mitä eläkkeelle jääminen tarkoittaa:

Ellei joku satu tietämään, mitä eläkkeelle pääseminen tarkoittaa, niin kerrottakoon asia: Kun ihminen elää tarpeeksi vanhaksi, hän saa kaikessa rauhassa tehdä juuri mitä haluaa.”

– Tove Jansson –

Pyydän huomioimaan, että Matilda Ihamuotilan muistosäätiö ei enää lähetä kaavakkeita apurahahakemuksiin, vaan ne printataan sukuseuran nettisivuilta. Tutustukaa huolella hakemuksen täyttöohjeeseen, joka löytyy myöskin Syyrin sukuseuran kotisivuilta. Viimeinen jättöpäivä hakemukselle on 30.9.2022. Alla on myöskin jäsenmaksulomake (ei koske kunnia-/ainaisjäseniä). Lisäksi pyytäisin, että minulle ilmoitettaisiin sekä kaikki osoitteenmuutokset että sukuun syntyneet ja edesmenneet henkilöt, jotta tieto sukulaisista olisi ajan tasalla.

Haluan toivottaa kaikille teille oikein hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta 2023.

Jukka Kahila, sukuseuran puheenjohtaja

Saajan tilinumero	Liedon Osuuspankki FI64 4713 1020 0186 75	JÄSENMAKSU 2023 Yksin asuva 10 € Perhejäsenmaksu 30 € Alle 18 v ei jäsenmaksua Merkaa maksavien perhejäsenten nimet	
Saaja	Syyrin Sukuseura		
Maksaja			
Tililtä nro		Eräpäivä	Euro

**SYYRIN SUKUSEURAN RETKI NUUKSIOON,
SUOMEN LUONTOKESKUS HALTIAAN**

20.8.2022

Teksti ja kuvat: Ulla Vesander

Paikalla oli läsnä 19 aikuista ja neljä lasta.

Aloitimme lounaalla Luontokeskuksen ravintola Haltian runsaasta pitopöydästä.

Ikkunasta avautui huima maisema Pitkäjärven suuntaan. Pöydistä kuului innokas puheensorina.

Aterian jälkeen Risto Ihamuotila kertoi Histan vaiheista muistellen myös omaa lapsuuttaan.

Luontokeskus Haltian maat kuuluvat Espoon kaupungille. Alueella korkeuserot ovat suuret. Espoossa on noin 100 järveä ja niistä 90 on Nuuksiossa.

Pitkäjärvi on noin seitsemän kilometriä pitkä ja kapea järvi. Alueen ilmasto on aivan omanlaisensa, yksi Suomen sateisimmista, johtuen mm. suurista korkeuseroista. Vuotuiset sademäärät siellä ovat suuremmat kuin lähialueilla. Hista on linnuntietä noin seitsemän kilometrin päässä Luontokeskus Haltiasta. Histan metsät ulottuvat Ravintolan ikkunasta näkyvän Pitkäjärven vastarannalle Luontokeskuksen kohdalla.

Vuosituhanen alussa Histalla oli runsaasti maataloustyöväkeä sekä paljon lapsia. Risto Ihamuotilan isoäiti perusti Histalle oman suomenkielisen koulun. Vuonna 1926 Espoo otti koulun hoitaakseen.

Risto sekä Jaakko Ihamuotila ovat varhaislapsuudessaan käyneet tuota koulua. Heidän mumminsa saattoi koulun tarkastajan ominaisuudessa tulla oppitunnille takarivistä seuraamaan opetusta. Espoon kaupunki lakkautti koulun viime keväänä 2022.

Risto Ihamuotilaa olisi kuunnellut vaikka kuinka pitkään.

Kakkukahvien jälkeen seurasi kierros oppaan kanssa Luontokeskus Haltian päänäyttelyssä: Suomen luonto ja Viisi Vuodenaikaa.

Haltia sijaitsee Nuuksion kansallispuistossa puolen tunnin ajomatkan päässä Helsingistä. Luontokeskuksessa on upeita vaihtuvia näyttelyitä sekä sieltä on yhteys Nuuksion kansallispuiston kymmenien kilometrien reittiverkostoon. Haltiassa on varustevuokraamo, retkitarvike- ja lahjatavaramyymälä sekä Ravintola Haltia. Lähistöllä, noin kahden kilometrin päässä, on esteetön korkealla oleva maisematasanne jylhin maisemin Nuuksion Pitkäjärvelle sekä kumpuileviin metsiin.

Lisäksi Luontokeskuksessa on vuodenaikojä seuraavat kurssit ja tapahtumat.

Vuoden 2022 teema Haltiassa on ollut luonnon hyvinvointivaikutukset.

Luonto hoitaa tutkitusti monin tavoin: aistimme kohentuvat, verenpaine laskee, aivot voivat paremmin, vastustuskykymme voimistuu sekä jo pelkkä metsäilman hengittäminen edistää terveyttämme.

Näyttelykierroksen jälkeen osa lähti kotimatalle ja toiset patikoimaan läheiselle näköalatasanteelle.

Suvun jäseniä odottamassa ruokailun alkua. Kuvat: Ulla Vesander

MITEN MATILDA IHAMUOTILAN MUISTOSÄÄTIÖ TOIMII?

Teksti: Timo Syrjänen, hallituksen puheenjohtaja

Matilda Ihamuotilan muistosäätiö on säätiö, joka on rekisteröity säätiörekisteriin. Tämän vuoksi säätiön on noudatettava kaikkia määräyksiä, velvoitteita ja säätiölain säännöksiä, joita siihen kohdistuu.

Richard Ihamuotila perusti säätiön 22.04.1966. Hänen tarkoituksenaan oli edistää 12.11.1845 syntyneen ja 16.1.1924 edesmenneen Matilda Ihamuotilan ja hänen sisarustensa jälkeläisten opiskelua ja opintoja, olkootpa nämä mitä laatua tahansa. Edelleen tarkoituksena on auttaa jälkeläisiä myös sairauksissa sekä taloudellisissa vaikeuksissa olevia, eritoten vanhuksia ja yksinäisiä.

Tarkoitustaan säätiö toteuttaa myöntämällä apurahoja niiden saantiin oikeutetuille henkilöille eli meille suvun jäsenille.

Säätiöllä on omaisuutta ja varoja, jotka koostuvat Turussa sijaitsevista asunto-osakkeista, pörssiosakkeista ja rahastoista. Säätiön omaisuutta hallitaan vakavaraisesti ja pyritään huolehtimaan sen tuottavuudesta, jotta näitä tuottoja voidaan käyttää säätiön tarkoitusten toteuttamiseen.

Käyttörahostosta varoja jaetaan säätiön hallintoelinten määräämällä tavalla kuitenkin niin, että Matilda Ihamuotilan jälkeläiset saavat 65% ja hänen sisarustensa jälkeläiset 35% kulloinkin jaettavana olevista varoista.

Säätiön toimieliminä ovat hallintoneuvosto ja hallitus.

Säätiön toimintaa valvoo hallintoneuvosto, johon kuuluu puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja kuusi jäsentä. Hallintoneuvostosta erovuorossa on vuosittain kaksi jäsentä.

Hallitukseen kuuluu puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja kolme jäsentä. Hallintoneuvostosta erovuorossa on vuosittain yksi jäsen.

Eroavuorossa olevien toimielinten jäsenien tilalle valitaan vuosittain hallintoneuvoston kokouksessa suvusta jäsenet. Usein valitaan erovuorossa olevat uudelleen tai hallitus ehdottaa suvun jäsenien joukosta uusia jäseniä. Hallitus toivoisikin, että suvun jäsenet ilmoittaisivat, jos heillä on kiinnostusta toimielimiin. Hallintoneuvosto tekee lopulta päätökset.

Hallituksen tehtävänä on käsitellä ja päättää apurahojen jaosta, valmistella hallintoneuvoston kokouksissa käsiteltävät asiat ja toimeenpanna kokouksissa tehdyt päätökset, huolehtia hyvin säätiön varojen hoidosta, kirjanpidosta ja tilinpäätösten teosta. Kiinteän omaisuuden myynti, osto ja vaihtaminen on hallituksen alistettava hallintoneuvoston kokouksen hyväksyttäväksi.

Tärkeä osa säätiön toimintaa onkin toimia suvun hyväksi. Säätiö pitää yhteyttä myös Syyrin sukuseuraan.

Toivonkin, että suvun jäsenet ottaisivat yhteyttä toimielimiin ja kysyisivät sekä kommentoisivat toimintaa. Tämä on suvun yhteinen säätiö.

PITÄÄKÖ PUKIN POKKA?

Joulumuistoja Liedosta Pokkolan kylän Pakulasta

Teksti: Marja-Riitta Perttula

Jouluaaton näytelmässä on ainakin kolme näkökulmaa. Yksi on niiden, jotka tietävät salaisuuden: joulupukkia ei oikeasti ole olemassa. Toinen näkökulma on niiden – yleensä lasten – joille joulupukki on täyttä totta. Ja kolmas näkökulma on tietysti joulupukin naamarin taakse kätkeytyvän henkilön näkökulma.

Nämä kaksi jouludraamaa esitettiin Liedossa Pokkolan Pakulassa, jossa sukuseurammekin on kokoontunut. Veljeni Matti Saarinen, lapsille Pappana tunnettu, pyysi minut lastenlasten joulupukiksi. Nea oli vielä pikkuvauva, Mikael opetteli ässän ja ärrän lausumista, ja ilmielävä joulupukki oli hänen elämänsä ensimmäinen.

Minä käänsin kelsiturkkini nurin, vedin karvalakin syvälle päähän, naamarin kasvoilleni ja hanskat käteeni, jotta minua ei edes käsistä voisi tunnistaa. Koetin puhua matalalla äänellä.

Draama alkoi jännittävällä odottamisella. Kuusen takaa tuijoteltiin salin ikkunasta pimeyteen. Ja eikös vaan, sieltä se pukki tuli taskulampulla tietä valaisten, lahjapulkkaa vetäen. Pian kolistelin kepillä ulko-ovea, ja rohkea Mikael juoksi pukkia vastaan. Pukki talutettiin kädestä pitäen kuusen katveeseen istumaan. Kun talonväen henkilötiedot oli perinteiseen tapaan selvitetty, alkoi odotettu lahjojen jako. Pieni Mikael kiitti paketistaan kauniisti: - Kiitoh, joulupukki! Näin kahden lahjan kohdalla. Mutta kun tuli kolmas, kuuluikin: - Kiitoh, Maija-täti! Talonväellä oli naurussa pitelemistä, ja tärisi se pukinkin parta. Mikaelin vuorosanat koko lahjarituaalin ajan olivat kuitenkin samat: - Kiitoh, Maija-täti, kiitoh Maija-täti!

Kun sitten sopivan ajan kuluttua palasin omissa vaatteissani ja istuttiin pöydässä, kyselin Mikaelilta, millainen joulupukki oli ollut. – Kyllä se oli tyttöpukki, kuului analyysi. Minuun hän ei pukkia osannut yhdistää, eikä hän muistanut kutsuneensa lahjanjakajaa Marja-tädiksi. Usko säilyi.

Usko joulupukkiin oli vahva vielä sinäkin vuonna, kun Mikael aloitteli koulua ja Nea oli jo tarmokas pieni neito. Nyt Pappa eli Matti-veli änkeytyi vuorostaan pukin tamineisiin. Kuusi oli salissa täydessä loistossaan ja taas odoteltiin. Pappa oli vienyt koiran iltalenkille. Mikael tuijotti ikkunasta ulos ja pelkäsi, että pukki tulee juuri silloin, kun Pappa on koiralenkillä. Niin siinä kävikin. Pukki tuli, ja Nea pyöri uteliaana jouluvieraan ympärillä. Mikael ei pukkia juuri katsonutkaan, vaan odotti Pappan paluuta, ettei tältä jäisi joulun kohokohta näkemättä.

Kun Nea otti pukin kourasta paketin, hän tokaisi: - Pukilla on Pappan kintaat! Kotiväkeä nauratti, mutta Nean tarkka silmä ei pukista hellittänyt, ja kohta hän totesi: - Ja pukilla on Pappan silmät! Ja Pappan ääni!

Kotiyleisö räjähti nauramaan, samoin joulupukki, joka siltä istumalta riisui naamarinsa ja kintaansa. Lapsille kerrottiin joulunäytelmän todellisuus, ja ihan hyvin he siihen suhtautuivat. Taas oli yksi asia maailmasta selvinnyt.

Hyvää joulua ja valoisampaa vuotta 2023 koko Syyrin suvulle!

KUULUMISIA

Teksti: Ilkka Lindstedt

Terveisiä Malmilta! Muutimme tänne koillis-Helsinkiin korona-aikana. Rivitalossa on enemmän tilaa kuin kerrostaloasunnossa, minkä lisäksi ulkoilumahdollisuudet ovat erittäin hyvät. Esimerkiksi nyt marraskuun lopussa on jo päässyt hiihtämään.

Tyttäremme Hilla Malmin pelloilla

Tyttäremme Hilla syntyi viime vuoden huhtikuussa. Siinä onkin hommaa riittänyt! Meno ja meninki on ollut kovaa. Itse olin tämän vuoden kevään vanhempainvapaalla, mikä oli antoisaa ja hektistä.

Hilla aloitti päiväkodin tämän vuoden elokuussa. Siellä on mennyt erittäin hyvin. Sosiaaliset taidot karttuvat. Suuri miinus on toki ollut päiväkodista tulevat monenmoiset pöpöt.

Tyttäremme Hilla syntyi huhtikuussa 2021.

Koiramme Peppi (4 v.) ei vielä ole ihan vakuuttunut uudesta tulokkaasta.

Olen nykyään vakituinen yliopistonlehtori Helsingin yliopiston teologisessa tiedekunnassa, uskontotieteen osastolla. Sain vakituisen toimeni korona-aikana, keväällä 2020. Korona onkin ollut viime vuosia määrittävä tekijä yliopistollakin. Vasta tänä syksynä Helsingin yliopisto on palannut lähiopetukseen, kahden ja puolen vuoden jälkeen.

Korona-aika oli haastava meille yliopiston opettajille ja tutkijoille, mutta vielä haastavampi se oli opiskelijoille. Paha olo ja mielenterveysongelmat lisääntyivät, minkä lisäksi opiskelut takkusivat monilla. Tosin joillekin etätyöskentely sopi, ja he saivat aiempaa enemmän opintoja suoritettuja. Yhdessä ja jotenkuten koronastakin selvittiin, ja nyt on yliopistoyhteisö taas palannut kampukselle, joskin osa kursseista on muuttunut lopullisesti verkkomuotoon. Suurin osa opinnoista kuitenkin suoritetaan kuten ennenkin: osallistumalla opetukseen. Myös sosiaaliset aktiviteetit ovat palanneet normaaliin kalenterikiertoon ja kasvokkain.

Vuonna 2021 minulla oli ilo ja kunnia saada Teologian ylioppilaiden tiedekuntayhdistykseltä vuoden opettaja -palkinto. Näköjään korona-aikanakin oli mahdollista opettaa tavalla, joka oli opiskelijoita innostava!

FRIDHEM - RAUHAN TYYSSIJA

Teksti: Sini Fabre

Tämän vuoden helmikuussa tuli tasan 100 vuotta, kun Eva Ihamuotilan isä Frans osti perheelleen Fridhem-nimisen palstatilan Amanda ja Kalle Johanssonilta 22. helmikuuta 1922. Frans ei silloisen terveydentilan vuoksi voinut jatkaa töitään Nokian kartanon tilanhoitajana ja oli näin ollen päättänyt palata kotiseudulleen, Turkuun. Kun kaupat oli tehty, muutto tuli ajankohtaiseksi. Syystalvella 1922 perhe muutti hevosineen arkkuineen päivineen Nokialta Raisioon. Uudesta kodista tuli olemaan edellistä ahtaampi. Päärakennus tunnettiin alun perin Kajalan talona, joka oli Hepokankaren lisäksi toinen Huhkon kartanolle kuuluva mäkitupa. Siinä oli sali, kolme kamaria, keittiö ja eteinen. Vuonna 1898 Kajalan talosta tuli Huhkon kartanon syytinkirakennus, jonka jälkeen rakennettiin muut pihapiirissä olevat rakennukset. Silloisen Huhkon kartanon omistaja Mathilda Anderssonin tytär Maria osti talon vuonna 1913, jolloin siitä tuli virallisesti Fridhem. Mathildalle tehtiin syytinkisopimus, jonka mukaan Maria-tyttärellä oli oikeus asua mäkituvassa. Pihapiirissä oleva, nykyään naapurille kuuluva Mummola-rakennus on mahdollisesti rakennettu näihin aikoihin. Vuonna 1920 talo siirtyi Kalle ja Amanda Johanssonin omistukseen. Johanssonit myivät sen edelleen Fransille ja Sallille vuonna 1922.

Ensimmäisen joulun perhe vietti melkoisen ahtaissa tiloissa. Kolme kamaria keittiöineen ei tuntunut oikein riittävän kuusihenkiselle perheelle. Eva sisaruksineen roikkui Salli-äidin helmoissa, joka kehotti lapsiaan poistumaan keittiöstä tilanpuutteen vuoksi. Jotta seuraavaa joulua ei vietettäisi niin ahtaasti, Frans suunnitteli rakennustöitä saadakseen perheelleen lisää tilaa. Lapsikatraan lisäksi Salli piti työmiehistä huolta maittavilla ruuillaan, kun taas Frans paiski työtä ja haki hiekkakuopalta hevosellaan laajennustyöhön tarvittavaa hiekkaa. Koitti päivä, kun laajennus oli saatu päätökseen. Päärakennuksen toiseen päätyyn oli rakennettu tilava keittiö pienine palvelijahuoneineen ja makuuhuone. Näiden yläpuolelle rakennettiin kaksi vinttikamaria, joihin tyttöjen ja poikien huoneet sijoitettiin. Yläkertaan pääsi kipuamalla jyrkkiä, niin sanotusti kanatikkaita pitkin. Frans rakennutti vajan ja sen lisäksi ns.ulkohuone. Vajan ja huussi yhteydessä oli myös osittain maahan rakennettu sauna. Pihapiirin muut rakennukset olivat mäessä oleva punainen tallirakennus, jossa toimi myös kanala. Tallista kehkeytyi Fransin verstaas ja kanalasta lasten leikkipaikka.

Eva asui perheineen Fridhemissä ympärivuotisesti aina vuoteen 1925 asti. Lapsikatraan nuorimmat varttuivat kouluikänsä, ja olemattomien bussiyhteyksien takia perheen oli muutettava Turkuun, Luostarinkadulle. Oli haikeaa jättää taakseen Fridhemin, mutta paluuta kesänviettopaikkaan odotettiin malttamattomina koko kevään. Muutto Raisioon oli kovan työn takana: rullatut ja sanomalehtiin kiedotut matot, kalusteet ja laatikot ja joinakin kesinä jopa pianokin lastattiin isoon kuorma-autoon. Turussa piti käydä kesää varten Ingmanin herkku- ja siirtomaatavarakaupassa sekä Kansallisessa kirjakaupassa. Kesän kohokohta oli juhannus, joka vietettiin lätyjen paistamisen ja kokon polton merkeissä. Kesäloma soljui turhan nopeaan tahtiin. Fridhemin puutarhassa ja Mummolan leikkipaikassa lapset viihtyivät todella hyvin, eivätkä malttaneet palata Turkuun syksyn koittaessa. Fridhemiin alettiin majoittaa Karjalasta kotoisin olevia siirtolaisperheitä. Fridhemin ollessa tyhjiään siirtolaiset saivat käyttöönsä koko talon, mutta kesäaikana he siirtyivät peremmälle ja päätyivät Mummolaan. Siirtolaisperheiden jälkeen Fridhemää annettiin vuokralle myös talvisin. Salli-äiti murehti kovasti lämmityksestä koituvia kuluja. Loppuaikoina Eva vietti Fridhemissä nelistään yhdessä vanhempiansa ja palvelija Suomen seurassa ikimuotoisia hetkiä kahvitaukoineen, luku-, ompelu- tai kudontahetkineen, puutarhassa ja sisällä, seuraten samalla, miten 90-vuotias Frans koetti parhaaksi katsomallaan tavalla niittää viikatteellaan ruohoa tai tasapainotteli huojuvilla tikkailla missä milloinkin. Käynnit alkoivat harventua vuodesta toiseen ja tienoo muuttui melkoisesti.

Kirmaavan karjan sijasta taustalla humisi Rauman pikatie. Talon pihapiiri/ taloa ympäröivä maa-alue on kovasti kutistunut ympäriltään. Naapuripuusto on rauhoitettu puistoalueeksi, ja naapuritonteille on rakennettu taloja. Silti aikoinaan istutetut narsissit, liljat, tulppaanit ja monet muut kukat jaksavat edelleen vuodesta toiseen luoda väriloistoa. Kriikuna- ja luumupuista on vain muisto jäljellä, sillä hyytävä kylmyys on vuosisadan varrella tappanut ne. Talovanhus seisoo jyrkästi vieläkin samalla paikalla sokkelin päällä, ehostettuna ja ympärivuotiseen käyttöön tarkoitettuna, sammaleen sijasta villoihin kääriytyneenä eli eristettynä. Siirryttyään sukupolvelta toiselle talo on kokenut monenmoisia remonteja. Vaikka mennyt aika on mennyttä ja paikka täynnä historian havinaa ja nostalgiaa, tietyt asiat toistuvat. Edelleenkin kova lämmitys aiheuttaa päänsäiväa kuten Evan äiti Sallille aikoinaan. Tänä vuonna tulee sata vuotta, kun Fridhem on ollut meidän suvullamme. Ympyrä sulkeutuu jollain lailla ainakin toistaiseksi - väliaikaisesti, kun korkeiden lämmityskustannusten vuoksi taloa ei voi jättää tyhjilleen, jonka vuoksi on tärkeä löytää vanhoja rakennuksia vaaliva vuokralainen asuttamaan taloa.

Allekirjoittanut Fridhemin kukkaloiston keskellä, kuva: Eva Ihamuotila

**MATILDA IHAMUOTILAN MUISTOSÄÄTIÖ
MYÖNNETYT STIPENDIT 2021**

A-haarasta oli 13 hakijaa ja saajaa, joista 5 antoi suostumuksen nimen julkaisuun.

Nimi	Myönnetty summa
Ihamuotila Axel	1550 €
Ihamuotila Fredrik	1250 €
Ihamuotila Mikko	1450 €
Säynäväjärvi Siiri	1250 €
Syrjänen Liisa	600 €
Yhteensä	15450 €

B-haarasta oli 5 hakijaa ja saajaa, joista kukaan ei antanut suostumusta nimien julkaisuun.

Yhteensä	5200 €
-----------------	---------------

SUKUSEURAN JOHTOKUNTA 2022

Puheenjohtaja Jukka Kahila

Suuntakuja 3, 15870 HOLLOLA
Puh: 03-7804059, työ 03-5538441,
Gsm 040 8411739
Email: jukka.kahila@huurre.com

Kokoussihteeri Janne Rajala

Puistokuja 3 A 14, 05400 JOKELA
Gsm 044 278 7070
Email: janne.rajala@saunalahti.fi

Varapuheenjohtaja Kyllikki Raatikainen

Pakaistentie 37, 21290 RUSKO
Puh: 02-4322465, Gsm 050 375 9732

Rahastonhoitaja Antti Pakula

Pahkalaukkaantie 731, 21360 LIETO AS.
Gsm 040 7578665
Email: antti.pakula@kolumbus.fi

Sirkka Vainio

Paavaistentie 7, 21290 RUSKO
Puh: 02-4322130, Gsm 0400 798 677

Ulla Vesander

Kumpulanportti 3 C 11, 00520 HELSINKI
Puh: 09-799915, Gsm 050 323 5433
Email: uvesander@netti.fi

Marja Äärilä

Pekolanraitti 8 E 42, 30100 FORSSA

Sini Fabre

Pehtorinkuja 6, 21280 RAISIO
Gsm 041 5480373
Email: sinifabre4@gmail.com

Webmaster Matti Saarinen

Pokkolantie 21, 21420 LIETO
Puh. 0400829417
Email: matti.saarinen@elisanet.fi

Syyrin Sanomien toimittaja

Sini Fabre
Pehtorinkuja 6, 21280 RAISIO
Puh: 041-5480373
Email: sinifabre4@gmail.com

Fredrica ja Matti Syyrin sukuseura

<http://www.syyrinsukuseura.com>

Perustettu 16.9.1984

Nuksion näköalatornin maisemaa.